

षट्प्रश्नोपनिषत् - २

संभवति ॥४॥ सयथासोम्यवयांसिवासोवृक्षंसंप्रतिष्ठते । एवंहवैतत्सर्वपरेआत्मनिसंप्रतिष्ठते । पृथिवीचपृथि
वीमात्राचापश्चापोमात्राचतेजश्चतेजोमात्राचवायुश्चवायुमात्राचाकाशश्चाकाशमात्राचक्षुश्चद्रष्टव्यंचश्रो
त्रंचश्रोतव्यंचप्राणंचघ्रातव्यंचरसनंचरसयितव्यंचत्वक्कस्पर्शयितव्यंचवाक्कवक्तव्यंचहस्तौचदातव्यंचपादौच
गंतव्यंचपायुश्चविसर्जयितव्यंचोपस्थश्चानंदयितव्यंचमनश्चमंतव्यंचबुद्धिश्चबोद्धव्यंचाहंकारश्चाहंकर्तव्यंच
चित्तंचचेतयितव्यंचतेजश्चविद्योतयितव्यंचप्राणश्चविधारयितव्यंच ॥५॥ एषहिद्रष्टास्पृष्टाश्रोताघ्रातारसयि
तामंताबोद्धाकर्ताविज्ञानात्मापुरुषः । सयोहवैतदच्छायमशरीरमलोहितंशुभ्रमक्षरंवेदयतेयस्तुसोम्यससर्व
ज्ञःसर्वभवति । तदेषश्लोकः । विज्ञानात्मासहदेवैश्वर्यैःप्राणाभूतानिसंप्रतिष्ठंतियत्र । तदेतदक्षरंवेदयतेय
स्तुसोम्यससर्वज्ञःसर्वमेवाविवेशेति ॥६॥ प्र० ॥४॥ अथहैनंशैव्यःसत्यकामःपप्रच्छ । सयोहवैतद्भगवन्मनु
ष्येषुप्रायणांतमोकारमभिध्यायीतकतमंवावसतेनलोकंजयतीति ॥१॥ तस्मैसहोवाच । एतद्वैसत्यकामप
रंचापरंचब्रह्मयदोकारः । तस्माद्विद्वानेतेनैवायनेनैकतरमन्वेति । सयद्येकमात्रमभिध्यायीतसतेनैवसंवे
दितस्तूर्णमेवजगत्यामभिसंपद्यते । तमृचोमनुष्यलोकमुपनयंते । सतत्रतपसाब्रह्मचर्येणश्रद्धयासंपन्नोम

षट्प्रश्नोपनिषत् - २

षट्प्र०

॥ ४॥

हिमानमनुभवति । अथ यदि द्विमात्रेण मनसि संपद्यते सोऽंतरिक्षं यजुर्भिरुन्नीयते सोमलोकं स सोमलोके विभूति
मनुभूय पुनरावर्तते । यः पुनरेतं त्रिमात्रेणोमित्येतेनैवाक्षरेण परं पुरुषमभिध्यायीत स तेजसि सूर्ये संपन्नो यथा
पादोदरस्त्रचाविनिर्मुच्यते एवं ह वै स पाप्मना विनिर्मुक्तः स सामभिरुन्नीयते ब्रह्मलोकं । स एतस्माज्जीवधनात्प
रात्परं पुरिशयं पुरुषमीक्षते ॥२॥ तदेतौ श्लोकौ भवतः । तिस्रो मात्रा मृत्युमत्यः प्रयुक्ता अन्योन्यसक्ता अनविप्र
युक्ताः । क्रिया सुबाह्याभ्यन्तरमध्यमा सुसम्यक् प्रयुक्ता सुनकंपतेजः । ऋग्भिरेतं यजुर्भिरंतरिक्षं सामभिर्यत्तत्क
वयो वेदयन्ते । तमोऽकारेणैवायनेनान्वेति विद्वान्यत्तच्छांतमजरममृतमभयं परात्परं चेति ॥३॥ प्र० ॥५॥ अथ
हैनं सुकेशाभारद्वाजः पप्रच्छ । भगवन् हिरण्यनाभः कौसल्यो राजपुत्रो मामुपेत्यैनं प्रश्नमपृच्छत् । षोडशकलं
भारद्वाजपुरुषं वेत्थ तं मह्यं ब्रवीहीति । तमहं कुमारमब्रवं नाहमिमं वेदयद्यहमिममवेदिष्यं कथं तेनावक्ष्यमिति ।
समूलो वा एष परिशुष्यति यो नृत्तमभिवदति तस्मान्नार्हाम्यनृत्तं वक्तुं । स तूष्णीं रथमारुह्य प्रवव्राज । तं त्वापृच्छामि
क्रासौ पुरुष इति ॥१॥ तस्मै स होवाच । इहैवांतःशरीरे सोम्य स पुरुषो यस्मिन्नेताः षोडशकलाः प्रभवन्तीति । स ईक्षां
चक्रे कस्मिन् बहमुक्तांत उक्तांतो भविष्यामि कस्मिन्वा प्रतिष्ठिते प्रतिष्ठास्यामीति । स प्राणमसृजत प्राणाच्छ्रद्धां स्वं

निषत्

प्र० ६

॥६७४॥

षट्प्रश्नोपनिषत् - २

वायुर्ज्योतिरापः पृथिवीर्द्रियं मनो ब्रह्मन्नाद्वीर्यं तपो मंत्राः कर्म लोका लोकेषु नाम च ॥ २॥ यथेमानद्यः स्यंदमानाः स
मुद्रायणाः समुद्रं प्राप्यास्तंगच्छंति भिद्येते तासां नामरूपे समुद्र इत्येवं प्रोच्यते एवमेवास्य परिद्रष्टुरिमाः षोडश क
लाः पुरुषायणाः पुरुषं प्राप्यास्तंगच्छंति भिद्येते चासां नामरूपे पुरुष इत्येवं प्रोच्यते । स एषो कलो मृतो भवति ॥ ३॥
तदेष श्लोकः । अरा इवरथना भौकलायस्मिन् प्रतिष्ठिताः । तं वेद्यं पुरुषं वेदयथामावो मृत्युः परिव्यथा इति । तान्हो
वाच । एतावदेवाहमेतत्परं ब्रह्म वेदनातः परमस्तीति । ते हितमर्चयंतस्त्वं हि नः पिता योऽस्माकमविद्यायाः परंपा
रं तारयसीति । नमः परमऋषिभ्यो नमः परमऋषिभ्यः ॥ ४॥ प्र० ॥ ६॥ इति षट्प्रश्नोपनिषत् समाप्ता ॥ ॥
श्रीमच्छनुमद्भूमि मध्वांतर्गत रामकृष्णवेदव्यासात्मकलक्ष्मीहयग्रीवाय नमः ॥ ॐ ॥ नमो भगवते तस्मै प्राणादि
प्रभविष्णवे । अमं दानंदसांद्राय वासुदेवाय वेधसे । प्रजानां पालनाद्विष्णुः प्रजापतिरितीरितः । सवायुं सूर्यना
मानं चंद्रनाम्नीं सरस्वतीं । सूर्याचंद्रगतौ देवः ससर्जपुरुषोत्तमः । तावाविश्य स्वयं विष्णुः सर्वसृष्टीः करोत्यजः । अ
मूर्तस्थः सवायुस्तु मूर्तसंस्था सरस्वती । आदित्यस्थः सवायुस्तु प्राणानात्मनिसंनयेत् । प्राच्याः प्राणास्तथेन्द्राद्या
दक्षिणाश्च यमादयः । प्रतीच्यावरुणाद्यास्तु सोमाद्या उत्तराः स्मृताः । शेषमित्राववाचीनौ वींद्रकामावुदक्तनौ ।

षट्प्रश्नोपनिषत् - २

षट्प्र०

॥ ५ ॥

सभार्याःकोणपैःसार्धचत्वारोदिशिदिश्यपि । संवत्सरस्थोभगवान्वागीरावयनस्थितौ । मासस्थितःसभगवान्पक्षयोर्वाक्रमारुतः । अहोरात्रेतुभगवान्प्राणोह्यथचवाङ्मिश्रि । दंपत्योर्भगवान्विष्णुर्भार्यास्यातुसरस्वती । भर्तृस्थःसस्वयंवायुरेवंजानन्विमुच्यतइतिप्रजापतिसंहितायां ॥ प्रश्न० ॥ १॥ वायुरग्निरित्यत्रभूतवायुरुच्यते । प्राणशब्देनप्रधानवायुः ॥ प्रश्न० ॥ २॥ आत्मतः । परमात्मतः । विष्णोर्वायुःसमुत्पन्नोवायोःसर्वाश्चदेवताः । प्राणाद्यास्तान्नयन्प्राणआज्ञापयतिराजवत् । स्वयंचपंचरूपस्सन्दद्यान्मोक्षादिकंप्रभुरितिप्रभंजने ॥ प्रश्न० ॥ ३॥ रश्मीनामविशेषेपिह्यज्ञदृष्टिव्यपेक्षया । सूर्यस्यमंडलंयांतीत्युच्यंतेतददर्शनात् । एवंविष्णोस्तुसामीप्यादेवानांसुप्तिगस्यतु । व्यवहाराकरत्वाच्चएकीभावइतीर्यतइतिच । भगवतःशरीरवत्सादृश्ययुक्तेजीवेसुखंभवति । कस्यैतत्सुखंभवतीतिपृष्टत्वात् । नह्यचेतनस्यशरीरस्यसुखंभवति । यस्यात्माशरीरमितिचश्रुतिःसादृश्यादेहवजीवोविष्णोस्तस्यसुखंभवेत् । सुप्तौतस्यसुखार्थहिभगवान्सुप्तिमानयेदितिच ॥ प्रश्न० ॥ ४॥ प्रणवेन हरिंध्यायन्ब्रह्मलोकंसमेत्यच । ज्ञानंचतुर्मुखात्प्राप्यमुच्यतेनात्रसंशयः ॥ प्रश्न० ॥ ५॥ कर्मेतिपुष्करःप्रोक्तउपानामाभिमानीनी । लोकाभिमानीपर्जन्यःस्वाहावैमंत्रदेवता । तपोभिमानीवह्निश्चवरुणोवीर्यदेवता । अ

भाष्यं

प्र० ६

॥६७५॥

षट्प्रश्नोपनिषत् - २

न्नस्य देवता सोमो मनो नामानिरुद्धकः । इन्द्रियेशाश्च सूर्याद्याश्चक्षुराद्यभिमानिनः । रुद्रोर्वीन्द्रः शेषकामौ मनस
स्वेव देवताः । श्रद्धेति वायोः पत्नी स्यात्सर्वेषां प्रभवाप्यया । तस्याश्च कारणं प्राणः सर्वेषामुत्तमोत्तमः । तस्यापीशः
कारणं च वासुदेवः परोऽव्ययः । न तस्य सदृशः कश्चित्कुत एवोत्तमो भवेत् । तं ज्ञात्वा मुच्यते जंतुर्विदित्वैवंपरात्प
रमितितत्त्वविवेके । एतस्माज्जायते प्राणो मनः सर्वेन्द्रियाणि च । खं वायुर्ज्योतिरापः पृथिवी विश्वस्य धारिणीति
मंत्रोक्त एव क्रमः । न हीन्द्रियेभ्यो मनः पश्चात् । तत्प्राक्श्रुते श्रेति भगवद्वचनं । विष्णोः प्राणस्ततः श्रद्धा तस्यारु
द्रो मनोभिः । तस्मादिन्द्रिस्त्विन्द्रियात्मा तस्य सोमो न्न देवता । ततश्च वरुणः सृष्टस्तस्मादग्निस्ततो वरः । आकाश
देवता विघ्नस्ततो वायोः सुतो मरुत् । तस्मादग्निः पावकाख्यः प्रथमोऽग्नेस्सुतस्ततः । ततः पर्जन्य उद्भूतः स्वाहाऽतोमं
त्रदेवता । उदकात्मको बुधस्तस्या उषानां मालिका ततः । ततः शनिः पृथिव्यात्मा कर्मात्मा पुष्करस्ततः । क्रमा
त्प्रत्यवरा एते मुक्ताः सर्वगुणैरपि । नित्यमुक्तस्ततो विष्णुः प्राणादप्युत्तमोत्तम इति च । समुद्रेऽप्येवं प्रोच्यते । पुरु
षेऽप्येवं प्रोच्यते । भिद्येते तासां नामरूपे । भिद्येते चासां नामरूपेऽप्युक्तत्वात् । अज्ञैरनवगतान्यपि समुद्रे स्थि
तानां नदीनां विष्णौ स्थितानां मुक्तानां च भिन्नान्येव नामरूपाणि संत्येवेत्यर्थः । न च भेदशब्दो नाशे प्रयुज्यमानः

षट्प्रश्नोपनिषत् - २

षट्प्र०

॥ ६ ॥

कापिदृष्टः । घटादावपिबहुभावावभेदशब्दः प्रयुज्यते । नाशस्त्वर्थतएवावगम्यते । नचात्रार्थतोपिनाशोव
गम्यते । नहिनामानिरूपाणिचकपालवद्वहुधाभूतानितिष्ठन्ति । अतोभिद्येतेइतिपृथक्त्वमेवोच्यते । अरा
इवरथनाभौकलायस्मिन्प्रतिष्ठिताइतिवाक्यशेषाच्च । अतःपुरुषेभिन्नानिनामरूपाणिप्रतिष्ठितानीत्येवार्थः ।
अस्तगमनंत्वादित्यवदज्ञानामविज्ञेयत्वमेव । प्राणादयःकलायस्मिन्मुक्तानित्यं प्रतिष्ठिताः । पृथक्पृथङ्नाम
रूपैर्नमस्तस्मैपरायतइतिसत्तत्त्वे । नामरूपादिमुक्तइत्यनेनापिनामरूपाऽमुक्तत्वमुच्यते । विप्रियइत्यादिवत्
नामरूपेअविहायेतिचपूर्वत्र । अनंतवैनामानंताविश्वेदेवाइतिनामरूपयोरनंतत्वंहिश्रुतिर्वक्ति । यत्रपूर्वेसा
ध्याःसंतिदेवाः । सतत्रपर्येतिजक्षन्क्रीडन्नममाणः । सोक्षुतेसर्वान्कामान्त्सहब्रह्मणाविपश्चिता । ऋचांत्वः
पोषमास्तेपुपुष्वान्गायत्रंत्वोगायतिशक्नीष्वित्यादेश्च । अतःसर्वमुक्तेभ्योऽयुत्तमोत्तमःपरिपूर्णो नारायणइ
तिसिद्धं । नमोनमोस्तुहरयेप्रेष्ठप्रेष्ठमायमे । परमानंदसंदोहसांद्रानंदवपुष्मते ॥ प्रश्न० ॥६॥ इतिश्रीम
दानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचितंषट्प्रश्नोपनिषद्भाष्यंसंपूर्णं ॥ ६ ॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ॥

भाष्यं

प्र० ६

॥६७६॥

॥ षट्प्रश्नभाष्यंसंपूर्णं ॥